

GENFÄRD, jämfärd, c. 3. Syn, uppenbarelse af en afliden persons vålnad. (Egentl.: Återkomst.)
GENGÅFVA, f. 1. Gåfva, som af erkänsla gifves en person, af hvilken man förut fått en sådan. (Ordspr.) *Genom gåfvor och g-fvor varar vänskapen längst*, ömsesidiga gåfvor stärka vänskapen.

GENGÅNGARE, m. 3. Afliden person, som går igen, d. v. s. hvars vålnad visar sig för efterlevande. — Syn. Spöke, Vålnad, Skugga.

GENGÅLD, c. sing. (gam.) Se *Återbetalning*.

GENGÅRD, m. 3. Så kallades i forna tider den årliga skatten och sammanskottet till konungens och hans hoffolks underhåll på deras resor genom landet.

GENI, scheni', n. 3. (fr. *Genie* af lat. *Genius*)
 1) Snille. — 2) Snillrik person.

GENIALISK, schenialtisk, a. 2. (t. *genialisch* af lat. *Genialis*) 1) (om person) Som i sina verk visar prof på snille. *En g. författare*. — 2) (om sak) Som röjer, uttrycker, tillkännagifver snille. *Ett g-t arbete*. — Syn. Snillrik.

GENIALITET, schenialitet, f. sing. (t. *Genialität*) Egenskapen att vara genialisk.

GENICORPS, scheni'kär, m. 3. Se *Ingeniör-corps*. Jfr. *Corps*.

GENIOFFICER, scheni'affiser, m. pl. — *office-rare*. Officer, som tillhör Ingeniör-corpsen.

GENITIV, jeni'tiv, m. 3. (gram.) Andra kasus i den latinska och efter denna bildade språkläror. Tillhörighetsställning. I svenskan betecknas genitiven genom ett vid ordets slut tillagdt s, t. ex.: *Solens värme*. [— tif, — tivus.]

GENITIV, a. 2. (gram.) Som har afseende på eller utmärker genitiv. *G. ändelse*.

GENIUS, jeniuss, m. pl. *genier*. (lat.) 1) Skyddsande. — 2) Andä, lynne. *Ett språks g.*

GENKÄRLEK, jentjärlek, m. sing. Kärlek, hvarmed en annans kärlek besvaras. *Kärlek fordrar g.*

GENLJUD, n. 3. Se *Eko* (alla bem.). *Gifva g.*

GENLJUDA, v. n. 3. (böjes som *Ljuda*) Gifva eko, återljuda. Jfr. *Eko*.

GENMÅLA, v. a. 2. Impf. *Genmålte*. Sup. *Genmält*. (af gamla verbet *Måla*, tala, säga och *Gegn*, emot) Svara på argument, inkast, beskyllning, o. s. v. Brukas mest i berättelser om forntida händelser, i fornsagor, o. s. v., äfv. stundom i romanstil.

GENMÅLE, n. 4. (i fornspråket *Gagnmåle*)
 1) Svar på beskyllning, o. s. v. Jfr. *Genmåla*. — 2) (i lagstil) Motbeskyllning, som man till svar på en beskyllning förebringar.

GENOM, **IGENOM**, prep. 1) Betecknar rörelse tvärs fram ifrån en ändan eller sidan af ett föremål till den andra. *Sticka svärdet igenom lifvet på någon*. *Kulan gick tvärs igenom brädet*. *Fara, löpa genom staden*. *Gå midt igenom skogen*. *Bana sig väg midt igenom den fiendtliga krigshären*. *Lågan slog ut genom alla fönster*. — 2) Uttrycker en fortgående handling, verkning ifrån början af en viss tid till slutet deraf. *Verkningarne af denna oförståndiga politik låto hännas sig igenom hela följande epok*. *En oro går g. tiden*. — För denna bem. sättes ordet oftast efter sitt nomen, t. ex.: *Det har nu regnat hela dagen igenom*. *Hela året, hela tiden, hela terminen igenom har han varit sjuk*. — Syn. Under. — 3) Bemärker orsak, medel eller verktyg (antingen person eller sak). *Jag har blifvit lycklig g. min broder*. *G. sin hustru är han min slägtning*.

Man blir lärd g. flit. *Lycklig g. dygden*. *G. detta bref fick jag stor tröst*. *G. hoppet mildras olyckan*. *G. det man arbetar, undviker man många frestelser*. — Syn. Medelst, Förmedelst, Med, Af. — Adv. 1) Tvärs fram ifrån ena ändan eller sidan till den andra. *Skottet gick igenom, gick helt och hållet i., tvärs i.* *Det har stöpat i. Bläcket slår i. Det lyser igenom*. — 2) Framför adjektiver och vissa adverbier betyder *G.* detsamma som: Ganska. *Hon är en g. god menniska*. *G. artig, glad, ärlig, ledsen, sjuk*. *Det är så g. väl emellan dem*. *Uppföra sig g. hederligt*. (Uti Isländskan nyttjas *Gagn*, igenom, på samma sätt, t. ex.: *Gagnlærðr*, genom lärd.) — I sammanställning med vissa adjektiver förlorar *G.* tonen och sammanskrifves då med dem, t. ex.: *Genomvåt, Genomvarm, Genomkall, m. fl.* Se dessa här nedan. — I sammansättningar med verbier bibringar *G.* dessa följande bemärkelser: a) Rörelse från ena ändan eller sidan af ett föremål till den andra, t. ex.: *Genombryta, Genomskära, Genomborra, Genomgå, Genomfara, m. fl.* — b) Begreppet af fullkomlig verkställighet, fullbordande, t. ex.: *Genombaka, Genomkoka, Genomtänka, Genomföra*.

A n m. *Genom*, förkortadt af *Igenom*, heter i fornspråket *I gegnum*, är således prep. *I* med substantiv i plur. — Hvad beträffar det skiljaktiga bruket af *Genom* och *Igenom*, märkes i allmänhet följande: *Genom* brukas: 1) såsom preposition: a) för bem. 1, då föregående ordet slutas på en vokal, samt äfven eljest, då meningens uttrycker häftig rörelse, stor skyndsamhet, o. s. v., om ock föregående ordet ändas med konsonant; — b) för bem. 2 endast, då det går före sitt substantiv, äfven då omvexlande med *Igenom*, alltefter föregående ords slutbokstaf; — c) alltid för bem. 3, der *Igenom* icke kan nyttjas. — 2) Såsom adverb: alltid för bem. 2, hvaremot det aldrig förekommer för bem. 1. — *Igenom* nyttjas: 1) såsom prep.: a) för bem. 1, då föregående ord slutas på en konsonant, dock med vissa tillfälliga undantag; se här ofvan *Genom*, 1, a; — b) för bem. 2 alltid, då det följer efter sitt substantiv; se f. ö. här ofvan. — 2) Såsom adverb: alltid för bem. 1; deremot aldrig för bem. 2.

GENOMBAKA, v. a. 1. Fullkomligt baka något, så att de inre delarne äro lika väl gräddade som de yttre. Brukas mest i particip passiv *Genombakad*.

GENOMBARKA, v. a. 1. Fullkomligt barka (hudar). — Brukas mest i particip passiv *Genombarkad*, hvilket äfven nyttjas adjektivt i samma mening som *Genomdrifven* (se d. o.).

GENOMBASA, v. a. 1. Basa någon, så mycket han tål. — Part. pass. *Genombasad* brukas äfv. adjektivt, i samma betydelse som *Genomdrifven* (se d. o.).

GENOMBITA, v. a. 3. (böjes som *Bita*) Bita så, att bettet går tvärs igenom. — Vanligare *Bita igenom*. — Part. pass. *Genombiten* brukas äfv. adjektivt i samma betydelse som *Genomdrifven* (se d. o.).

GENOMBLIXTRA, v. a. 1. Genomtränga som en blix.

GENOMBLÅSA, v. a. 2. 1) Blåsa tvärs igenom. Brukas mest i part. pass. *Vi äro alldeles g-sta af den kalla nordanvinden*. — 2) På ett blåsinstrument för öfning skull utföra ett musikstycke från början till slut. — Vanligare *Blåsa igenom*.

GENOMBLÄDDRA, v. a. 1. Bläddra i något ända från början till slut. *G. en bok*. — Äfv.